

ВПЛИВ ТРАДИЦІЙНИХ І МУЛЬТИМЕДІЙНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ НА НАВЧАЛЬНУ МОТИВАЦІЮ СТУДЕНТІВ ЮНАЦЬКОГО ВІКУ: ЕМПІРИЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ

Вербицька Ю. М.

аспірантка

Український державний університет імені Михайла Драгоманова

вул. Пугогова, 9, Київ, Україна

orcid.org/0009-0005-9197-3303

verbytskaym2210@gmail.com

Ключові слова: *мотивація навчання, мультимедійні технології, пізнавальна активність студентів, традиційне навчання, юнацький вік, цифрові освітні інструменти, емоційне залучення, іноземна мова у вищій школі, дидактичні стратегії, освітня психологія.*

У статті проаналізовано вплив традиційних і мультимедійних методів навчання на рівень і структуру навчальної мотивації студентів юнацького віку. Здійснено теоретичний аналіз сучасних підходів до розуміння мотивації в освітньому процесі та класифікацій методів навчання. Узагальнено актуальні емпіричні напрацювання щодо ролі цифрового середовища у формуванні внутрішньої мотивації. Обґрунтовано доцільність використання мультимедійних технологій як засобу активізації пізнавальної діяльності, емоційного залучення та підвищення суб'єктивної значущості навчального матеріалу. Розроблено методичну модель емпіричного дослідження на основі інтегративного підходу, який включає когнітивний, емоційний, поведінковий, соціальний і методичний компоненти навчальної мотивації, з урахуванням положень теорії самовизначення. У дослідженні взяли участь студенти двох груп (N = 45) Українського державного університету імені М. Драгоманова, які навчалися за різними методичними підходами: традиційним та мультимедійним. Для збору даних застосовано авторську шкалу оцінювання навчальної мотивації. Отримані результати показали, що студенти мультимедійної групи продемонстрували статистично вищі показники за загальним рівнем мотивації, особливо за когнітивним, емоційним і методичним компонентами. Виявлено значущі міжгрупові відмінності, що свідчать про вищий рівень пізнавальної зацікавленості, емоційного комфорту й позитивного сприйняття організації навчального процесу серед студентів, які навчалися з використанням мультимедіа. Побудовано мотиваційні профілі обох груп і проаналізовано кореляційні зв'язки між компонентами мотивації. Установлено тісні внутрішні взаємозв'язки, що підтверджують цілісність мотиваційної структури. Запропоновано практичні рекомендації щодо впровадження мультимедійних технологій у викладання іноземних мов з урахуванням мотиваційного профілю студентів. Результати дослідження можуть бути використані для оптимізації методик викладання, розроблення мотиваційно орієнтованих навчальних курсів і підвищення ефективності навчального процесу у вищій школі.

THE IMPACT OF TRADITIONAL AND MULTIMEDIA TEACHING METHODS ON THE LEARNING MOTIVATION OF ADOLESCENT STUDENTS: AN EMPIRICAL STUDY

Verbytska Yu. M.

Postgraduate Student

Ukrainian State University named after Mykhailo Drahomanov

Pyrohova str., 9, Kyiv, Ukraine

orcid.org/0009-0005-9197-3303

verbytskaym2210@gmail.com

Key words: learning motivation, multimedia technologies, student cognitive engagement, traditional instruction, adolescent learners, digital educational tools, emotional involvement, foreign language teaching in higher education, didactic strategies, educational psychology.

The article analyses the impact of traditional and multimedia teaching methods on the level and structure of learning motivation among adolescent students. A theoretical review of modern approaches to understanding motivation in the educational process and classifications of teaching methods was conducted. Relevant empirical findings on the role of the digital environment in fostering intrinsic motivation were summarised. The relevance of multimedia technologies as a tool for stimulating cognitive engagement, emotional involvement, and subjective significance of educational content is substantiated. A methodological model of the empirical study was developed based on an integrative approach encompassing cognitive, emotional, behavioral, social, and instructional components of learning motivation, grounded in the Self-Determination Theory. The study involved students (N=45) of the Ukrainian State University named after M. Drahomanov, divided into two groups following different instructional approaches: traditional and multimedia. An author-developed scale for assessing learning motivation was used for data collection. The results showed that students in the multimedia group demonstrated statistically higher motivation scores, particularly in cognitive, emotional, and instructional components. Significant between-group differences were revealed, indicating a higher level of cognitive interest, emotional comfort, and positive perception of instructional organisation among students taught using multimedia. Motivational profiles of both groups were constructed, and correlations between motivational components were analysed. Strong internal interrelations were found, confirming the integrity of the motivational structure. Practical recommendations are proposed for the implementation of multimedia technologies in foreign language instruction, considering students' motivational profiles. The findings may be applied to optimise teaching methodologies, design motivation-oriented educational courses, and enhance the effectiveness of the learning process in higher education.

Постановка проблеми. Навчальна мотивація студентів юнацького віку є ключовим чинником їхньої академічної успішності, особистісного розвитку й ефективності освітнього процесу загалом. У сучасних умовах цифрової трансформації освіти особливого значення набуває вивчення того, як різні методи навчання – традиційні (лекції, конспекти, виклад інформації) та мультимедійні (інтерактивні презентації, відеоконтент, гейміфікація, VR, інтерактивні платформи) – впливають на формування й підтримку мотивації до навчання. Низка досліджень підтверджує, що мультимедійні технології сприяють зростанню емоційного залучення, когнітивної активності

та саморегуляції студентів. Зокрема, за даними С. Майєра [12], мультимедійне подання навчального матеріалу активізує кілька каналів сприймання, що підвищує рівень осмислення й запам'ятовування. Д. Зоу й М. Тенг [18] зазначають, що мультимедійне середовище створює умови для персоналізації навчання та позитивно впливає на внутрішню мотивацію студентів.

У вітчизняних роботах, зокрема в дослідженнях К. Бровко [1], М. Люлько [2], О. Мельник, Н. Гуриної [3], А. Черненко [4], також наголошується на потенціалі цифрових інструментів як засобів підвищення пізнавального інтересу. Водночас низка науковців, серед яких – А. Янковіак

[9], М. Люлько [2], О. Халабузар [9], звертають увагу на ризик поверхового засвоєння матеріалу та зниження дисциплінованості за умови надмірної мультимедійності. Окрему групу становлять дослідження, що порівнюють ефективність традиційного й цифрового навчання [6; 8; 15]. Вони показують, що ефективність мультимедіа залежить не лише від технології, а й від мотиваційних характеристик самого студента. Аналіз наукових джерел засвідчив недостатню кількість емпіричних досліджень, що системно порівнюють вплив традиційних і мультимедійних методів викладання на різні аспекти навчальної мотивації студентів юнацького віку в умовах української освітньої системи. Це, своєю чергою, підкреслює актуальність проведення аналізу, спрямованого на науково обґрунтоване впровадження інноваційних освітніх технологій у вищу школу з урахуванням психологічних особливостей студентської молоді.

З огляду на викладене вище, **метою статті** є емпіричне дослідження впливу традиційних і мультимедійних методів навчання на рівень навчальної мотивації студентів юнацького віку в умовах закладів вищої освіти. Для досягнення цієї мети поставлені такі науково-дослідницькі завдання:

1. Здійснити теоретичний аналіз сучасних наукових підходів до вивчення навчальної мотивації студентів і класифікації методів навчання, а також розробити методичну модель дослідження з урахуванням типу навчального методу як змінної впливу.

2. Провести емпіричне обстеження рівнів навчальної мотивації студентів, які навчаються за традиційною та мультимедійною методикою, і виокремити статистично значущі відмінності в мотиваційних показниках між досліджуваними групами.

3. Побудувати мотиваційні профілі студентів обох груп на основі п'ятикомпонентної моделі мотивації та виявити взаємозв'язки між її компонентами в загальній вибірці й підгрупах.

4. Сформулювати практичні рекомендації щодо впровадження ефективних навчальних підходів з урахуванням отриманих результатів.

Результати дослідження з обґрунтуванням отриманих наукових результатів. Проведене нами теоретичне студіювання сучасних наукових джерел, присвячених проблематиці навчальної мотивації студентів юнацького віку, виявило все більшу наукову увагу до контекстуального характеру мотивації, зокрема до її залежності від форми організації навчального процесу, стилю викладання, технологічного середовища й індивідуально-психологічних особливостей студентів. Згідно з результатами дослідження Дж. Торрес і колег

[14], С. Лайтінен і колег [11], навчальна мотивація тісно пов'язана зі смисложиттєвими орієнтаціями, що особливо актуалізуються в юнацькому віці, коли формуються академічна ідентичність і внутрішній локус контролю. Дослідники наголошують на важливості соціального й мотиваційного клімату, який формується через спосіб подачі навчального матеріалу та взаємодію з викладачем [14]. Проаналізовані нами емпіричні роботи останніх років підтверджують, що форми й методи навчання мають істотний вплив на мотиваційні стратегії студентів. Зокрема, результати дослідження О. Хуртенко [5], Дж. Зайди [17] засвідчили, що глибина мотиваційної залученості студентів корелює з рівнем інтелектуального виклику, структурованістю подачі матеріалу й можливістю активної участі в навчальному процесі. Водночас спостерігається тенденція до домінування поверхових стратегій навчання за умов одноманітної або репродуктивної подачі, що ставить під сумнів ефективність виключно традиційних методик. У межах аналізу класифікацій навчальних методів ми опиралися на позицію про континуум освітніх підходів – від традиційних лекційно-репродуктивних до інтерактивних мультимедійних. Така дихотомія умовна, однак вона дає змогу верифікувати вплив способу навчання як окремої змінної. Підтримуючи підхід М. Ксяхоуї [16], ми виходимо з того, що не носій інформації сам по собі, а саме когнітивна організація процесу навчання є визначальною для ефективного засвоєння. Актуальні емпіричні дослідження, зокрема, Е. Станевичене й Г. Жекене [13] демонструють, що мультимедійні стратегії, адаптовані до когнітивного рівня студентів, мають статистично значущий вплив на академічну результативність.

Методичну модель нашого емпіричного дослідження (див. рисунок 1) сконструйовано на основі інтегративного мотиваційного підходу, що об'єднує когнітивні (інтерес, пізнавальні цілі), емоційні (задоволення, переживання), поведінкові (старанність, активність), соціальні (вплив групи та викладача) і методичні (умови організації навчання) чинники. В основу покладено адаптовану структуру внутрішньої та зовнішньої мотивації, розроблену на основі теорії самовизначення (*англ. Self-Determination Theory*) [7] і доповнену сучасними концепціями освітньої мотивації в цифровому середовищі. Представлена на рисунку 1 діаграма має пояснювальний характер і дала нам змогу окреслити основні змінні, зв'язки між ними й очікувані результати. У центрі моделі розміщено незалежну змінну – тип навчального методу, що представлений двома полюсами: традиційним і мультимедійним. Ця змінна є експериментальним чинником, який варіюється в процесі навчання у двох групах студентів. Контрольовані

змінні (зміст дисципліни, тривалість курсу, оцінювання) забезпечують рівність зовнішніх умов, а отже, ізоляцію впливу саме типу методу. На виході ми маємо залежну змінну – рівень і структуру навчальної мотивації, яка вимірюється за п'ятикомпонентною моделлю: когнітивний, емоційний, поведінковий, соціальний і методичний компоненти. Ці показники оцінюються до й після навчального впливу за допомогою психодіагностичного інструментарію. Метою такої конструкції є встановлення статистично значущого впливу навчального методу на мотиваційний профіль студентів. Очікуваний результат – виявлення переваг або недоліків кожного методу з точки зору формування стійкої та глибокої навчальної мотивації в юнацькому віці. Таким чином, модель виконувала не лише описову, а й прогностичну функцію: вона дала змогу гіпотетично передбачити, який тип освітнього впливу сприяє більш ефективному залученню студентів до навчання.

Для апробації моделі сформовано дві порівняні групи студентів, навчання яких здійснювалося з використанням різних методів: традиційного (аудиторне пояснення з опорою на друковані матеріали) і мультимедійного (інтерактивні презентації, відео, тести, цифрові платформи). При цьому збережено сталість змісту, тривалості й оцінювання навчального матеріалу. Така конструкція дала змогу стандартизувати фонові змінні та сфокусувати аналіз на типі методу.

Отже, у рамках висвітлення результатів, які стосуються другого дослідницького питання, з метою перевірки впливу типу навчального методу на рівень навчальної мотивації проведено емпіричне дослідження у двох групах студентів юнацького віку ($N = 45$) (18–21 років) Українського держав-

ного університету імені Михайла Драгоманова, які вивчали іноземну мову за різними методичними підходами. Перша група ($n = 24$) навчалася за традиційною методикою (фронтальні заняття з використанням друкованих матеріалів), друга група ($n = 21$) – за мультимедійною методикою, що включала цифрові платформи, відео, інтерактивні презентації й онлайн-тести. Для діагностики рівня навчальної мотивації використовувалась авторська адаптована шкала (див. додаток А), побудована на основі п'ятикомпонентної моделі мотивації (когнітивний, емоційний, поведінковий, соціальний, методичний компоненти), що узгоджується з Self-Determination Theory [7]. Шкала містила 25 тверджень (по 5 на кожен компонент), які оцінювалися за 5-бальною шкалою від «повністю не погоджуюсь» до «повністю погоджуюсь». Для підтвердження змістової відповідності й зрозумілості тверджень проведено поверхову (face validity) валідацію шкали. У процесі валідації взяли участь троє незалежних фахівців у галузі психології, які мають науковий ступінь кандидата психологічних наук і досвід у сфері психодіагностики й освітньої психології. Експерти позитивно оцінили логіку побудови шкали, релевантність компонентів мотивації й відповідність формулювань віковим та освітнім особливостям студентів юнацького віку.

Як показано в таблиці 1, попередній аналіз за допомогою критерію Манна-Уїтні виявив статистично значущі відмінності між двома групами студентів за загальним рівнем навчальної мотивації ($U = 612,5$; $p < ,01$). Студенти, які навчалися за мультимедійною методикою, демонстрували вищі середні бали мотивації ($M = 4,21$; $SD = 0,48$), порівняно з тими, хто навчався за традиційною

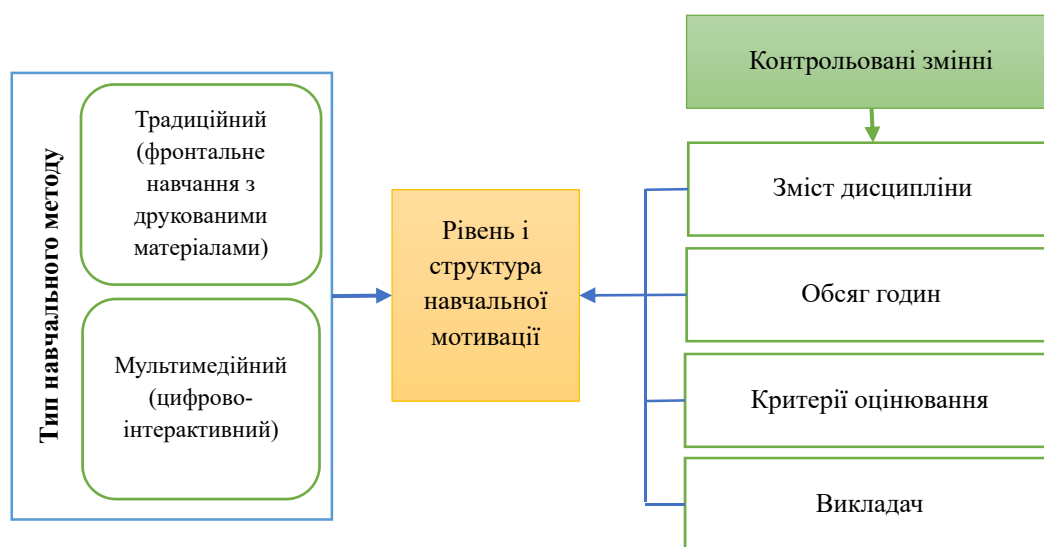

Рис. 1. Структурно-логічна модель дослідження впливу типу навчального методу на рівень та структуру навчальної мотивації студентів

Таблиця 1

Середні значення мотиваційних компонентів у двох групах студентів

Компонент мотивації	Традиційна група (n = 24)	Мультимедійна група (n = 21)	U-критерій Манна-Уїтні	p-рівень значущості
Когнітивний	3,58 (SD = 0.47)	4,28 (SD = 0.44)	574,0	p < 0,01
Емоційний	3,71 (SD = 0.51)	4,15 (SD = 0.49)	622,5	p < 0,05
Поведінковий	3,89 (SD = 0.42)	4,10 (SD = 0.45)	705,0	n.s.
Соціальний	3,95 (SD = 0.39)	4,03 (SD = 0.38)	816,5	n.s.
Методичний	3,54 (SD = 0.52)	4,31 (SD = 0.46)	563,0	p < 0,01
Загальний рівень	3,64 (SD = 0.51)	4,21 (SD = 0.48)	612,5	p < 0,01

методикою ($M = 3,64$; $SD = 0,51$). Особливо виражені відмінності виявлені за когнітивним компонентом мотивації ($U = 574,0$; $p < ,01$), що вказує на вищу пізнавальну залученість, зацікавленість у матеріалі й готовність до глибшої обробки інформації в мультимедійній групі. Також значущі переваги в цій групі простежуються за емоційним компонентом ($U = 622,5$; $p < ,05$), де учасники відзначали більше задоволення та позитивних емоцій від навчання, а також за методичним компонентом ($U = 563,0$; $p < ,01$), що відображає комфортність і привабливість використовуваних цифрових форматів подачі матеріалу. Водночас за поведінковим ($U = 705,0$) і соціальним компонентами ($U = 816,5$) статистично значущих відмінностей не виявлено ($p > ,05$), що може свідчити про стійкість загальної навчальної дисципліни та соціальної взаємодії незалежно від обраної методики викладання. Таким чином, отримані результати підтверджують, що мультимедійні методи навчання мають більш потужний мотиваційний потенціал, осо-

бливо у формуванні пізнавального інтересу, емоційного залучення й методичної привабливості курсу. Отримані дані узгоджуються з попередніми емпіричними висновками (Staneviciene, Žekienė, 2025; Xiaohui, 2024), які вказують на позитивний вплив цифрового середовища на навчальну мотивацію. У контексті української освітньої системи ці результати мають вагоме значення для обґрунтованого впровадження цифрових технологій у процес навчання іноземних мов. Вони засвідчують, що тип методу навчання є не лише організаційним, а й мотиваційно значущим фактором, який впливає на якість залученості та глибину переробки матеріалу студентами.

Для поглибленого розуміння специфіки навчальної мотивації студентів, які навчалися за традиційною та мультимедійною методиками, здійснено побудову мотиваційних профілів обох груп на основі п'ятикомпонентної моделі: когнітивний, емоційний, поведінковий, соціальний і методичний компоненти. На рисунку 2 представ-

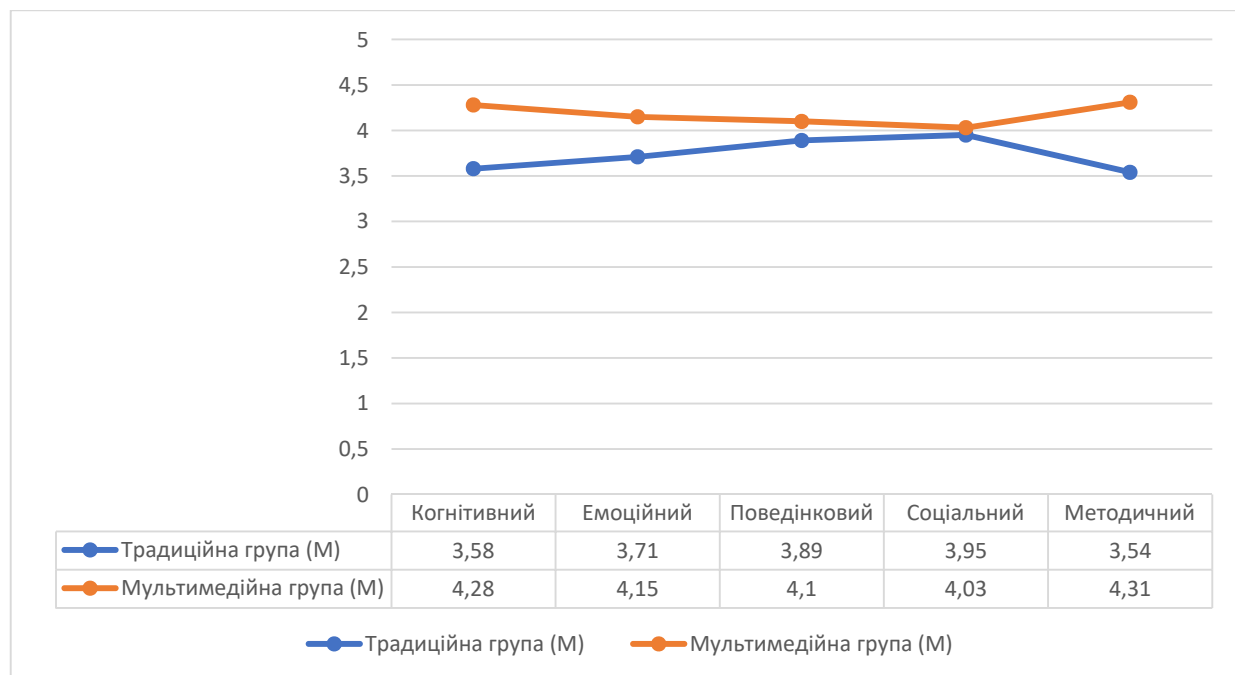

Рис. 2. Мотиваційні профілі студентів за методом викладання

лено середні значення кожного компонента для двох груп у вигляді профільної діаграми.

Як підтверджує візуалізація на рисунку 2, візуальний аналіз дає змогу зафіксувати чіткі переваги мультимедійної групи за когнітивним ($M = 4,28$), емоційним ($M = 4,15$) і методичним компонентами ($M = 4,31$) порівняно з традиційною групою ($M = 3,58$; $M = 3,71$; $M = 3,54$ відповідно). Поведінкові ($M = 4,10$ проти $M = 3,89$) і соціальні показники ($M = 4,03$ проти $M = 3,95$) демонструють менші відмінності.

З метою виявлення структурних зв'язків між різними аспектами мотивації проведено кореляційний аналіз за методом Спірмена окремо для загальної вибірки й кожної з груп. У загальній вибірці найбільш вираженими виявилися кореляції між: 1) когнітивним та емоційним компонентами ($p = 0,68$; $p < ,01$), 2) когнітивним і поведінковим ($p = 0,61$; $p < ,01$), та 3) емоційним і методичним ($p = 0,57$; $p < ,01$). Ці результати свідчать про взаємозумовленість пізнавальної залученості, позитивного емоційного фону та відчуття комфортності навчального процесу. У мультимедійній групі взаємозв'язки між компонентами були сильнішими й більш узгодженими. Зокрема, когнітивний компонент демонстрував високі кореляції з усіма іншими ($p > 0,60$), методичний компонент мав високу кореляцію з емоційним ($p = 0,74$; $p < ,01$), що може свідчити про позитивне сприйняття цифрових засобів навчання як емоційно підтримувальних. У традиційній групі спостерігалася більш розпорошена картина зв'язків: помірні кореляції ($p \approx 0,40 - 0,50$) між когнітивним і поведінковим компонентами, тоді як методичний компонент практично не корелював з іншими. Отримані нами дані підтверджують, що мотиваційна структура в студентів мультимедійної групи є більш цілісною та внутрішньо узгодженою: пізнавальна зацікавленість, позитивні емоції та зручність методики утворюють єдину мотиваційну систему. Натомість у традиційній групі мотивація є менш структурованою, що свідчить про нижчий рівень інтеграції мотиваційних чинників. Така різниця важлива для подальшого вдосконалення освітніх програм: мультимедійні методики потенційно не лише підвищують рівень мотивації, а й роблять її якісно складнішою та системнішою.

З огляду на емпіричні результати, які засвідчили вищі показники навчальної мотивації в студентів, які навчалися за мультимедійною методикою, доцільно рекомендувати низку практичних кроків для впровадження ефективних навчальних підходів у викладанні іноземної мови у вищій школі. Передусім ідеться про інтеграцію мультимедійних ресурсів у навчальний процес, адже використання інтерактивних презентацій, навчальних

відео, онлайн-платформ і цифрових тестів сприяє зростанню когнітивної та емоційної залученості студентів. Важливо також створювати методично комфортне середовище: структура занять має бути логічною, візуально підтриманою, адаптованою до темпу сприймання студентів і передбачати можливість самостійного опрацювання матеріалу. Підтримка пізнавального інтересу й автономії студентів передбачає застосування завдань, що стимулюють критичне мислення, дослідницький підхід і рефлексію, що узгоджується з принципами теорії самовизначення. Доцільним є й регулярне оновлення змісту та форматів подачі, аби забезпечити актуальність навчального матеріалу й уникнути рутинності. Нарешті, ефективним виявляється комбінування традиційних і мультимедійних методів, що дає змогу зберегти персональну взаємодію між викладачем і студентом, водночас використовуючи переваги цифрового середовища для підвищення мотиваційного залучення.

Висновки і перспективи подальших розробок у напрямку дослідження. Проведене дослідження дало змогу емпірично підтвердити припущення про те, що спосіб організації навчального процесу суттєво впливає на навчальну мотивацію студентів юнацького віку. Установлено, що застосування мультимедійних методик асоціюється зі зростанням когнітивної зацікавленості, емоційної залученості й методичної привабливості навчання. Це дає змогу трактувати цифрові підходи не лише як технічну інновацію, а і як психологічно значущий фактор підтримки внутрішньої мотивації студентів. Отримані дані свідчать про чутливість окремих компонентів мотивації до типу навчального впливу, зокрема когнітивного й емоційного, тоді як поведінкові й соціальні аспекти виявилися відносно стабільними в обох умовах. Побудова мотиваційних профілів дала змогу не лише зафіксувати відмінності між групами, а й виявити закономірні взаємозв'язки між різними складниками мотивації. Така структурна цілісність підтримує тезу про інтегрований характер мотиваційної сфери, у якій підсилення одного компонента може позитивно впливати на інші. Запропонована методична модель дослідження довела свою евристичну цінність і може бути використана для подальших експериментальних розвідок у суміжних напрямках психології навчання. Зокрема, перспективним видається дослідження ролі індивідуальних особливостей студентів – стилю навчання, рівня рефлексивності чи особистісної автономії – у модерації впливу різних методик. Окремим напрямом може стати апробація аналогічної моделі в інших освітніх контекстах, зокрема під час вивчення інших предметів або в умовах неформального навчання.

ЛІТЕРАТУРА

1. Бровко К. Цифрові технології як чинник активізації пізнавальної спрямованості студентів університету в процесі вивчення іноземної мови. *Вища освіта України*. 2025. № 2(97). С. 64–69. DOI: [https://doi.org/10.32782/NPU-VOU.2025.2\(97\).08](https://doi.org/10.32782/NPU-VOU.2025.2(97).08).
2. Люлько М. Інноваційні інтерактивні технології в процесі вивчення іноземних мов. *International Science Journal of Education & Linguistics*. 2024. Т. 3, № 6. С. 42–51. DOI: 10.46299/j.isjel.20240306.05.
3. Мельник О., Гурина Н. Інтерактивні платформи у вивченні іноземних мов для студентів немовних спеціальностей. *Вісник Національного університету «Чернігівський колегіум» імені Т. Г. Шевченка*. 2024. № 183(27). С. 122–127. DOI: <https://doi.org/10.58407/visnik.242720>.
4. Черненко А. В. Інтеграція цифрових інструментів у процес викладання іноземних мов в умовах дистанційного навчання. *Проблеми сучасних трансформацій. Серія «Педагогіка та психологія»*. 2025. Вип. 8. DOI: <https://doi.org/10.54929/2786-9199-2025-8-06-01>.
5. Хуртенко О. Чинники мотивації навчальної діяльності студентів закладів вищої освіти. *Psychology Travelogs*. 2025. № 2. С. 237–248. DOI: <https://doi.org/10.31891/PT-2025-2-23>.
6. Alqurashi N. Enhancing Language Acquisition: Integrating Traditional and Digital Methods for Learner Engagement. *European Scientific Journal, ESJ*. 2025. Т. 21, № 2. С. 41. DOI: <https://doi.org/10.19044/esj.2025.v21n2p41>.
7. Ryan R. M., Deci E. L. Self-Determination Theory. В: Maggino F. (ред.). *Encyclopedia of Quality of Life and Well-Being Research*. Cham : Springer, 2023. DOI: https://doi.org/10.1007/978-3-031-17299-1_2630.
8. Giray N. L., Irinco R. D., Bantilo R. G. Comparative Study on Traditional and Digital Materials in Science Education. *International Journal of Advanced Multidisciplinary Studies*. 2025. Т. 5, № 7. С. 194–208. URL: <https://www.ijams-bbp.net/wp-content/uploads/2025/07/7-IJAMS-JULY-2025-194-208.pdf>.
9. Jankowiak A. Przetechnologizowanie w nauczaniu języków obcych. *Applied Linguistics Papers*. 2023. № 3(27). С. 12–21. DOI: <https://doi.org/10.32612/uw.25449354.2023.3.pp.12-21>.
10. Khalabuzar O. Interactive technologies and methods of ELT within the conditions of digitalization. *Наукі записки Бердянського державного педагогічного університету*. 2022. Т. 1, № 2. С. 447–454. DOI: <https://doi.org/10.31494/2412-9208-2022-1-2-447-454>.
11. Laitinen S., Laakkonen E., Tuominen T., Kaukiainen A. Students' motivational orientations and their study well-being across different disciplines. *Learning and Individual Differences*. 2025. Vol. 120. Article 102674. URL: <https://doi.org/10.1016/j.lindif.2025.102674>.
12. Mayer R. E. Multimedia Learning. 3rd ed. New York : Cambridge University Press, 2020. 320 p. URL: <https://drive.google.com/file/d/1UQKDYfqoNjHuPZp62t-yckVda-VMRXYC/view>.
13. Staneviciene E., Žekienė G. The Use of Multimedia in the Teaching and Learning Process of Higher Education: A Systematic Review. *Sustainability*. 2025. Vol. 17, № 19. P. 8859. URL: <https://doi.org/10.3390/su17198859>.
14. Torres J., Chen D., Peixoto B. Locus of Control and Its Relationship with Motivation: Mediated by Grit. *Journal of Adolescent and Youth Psychological Studies (JAYPS)*. 2025. Vol. 6, № 5. P. 1–10. URL: <https://doi.org/10.61838/kman.jayps.6.5.16>.
15. Tudor Car L., Kyaw B., Dunleavy G., Smart N., Semwal M., Rotgans J., Low-Beer N., Campbell J. Digital Problem-Based Learning in Health Professions: Systematic Review and Meta-Analysis by the Digital Health Education Collaboration // *Journal of Medical Internet Research*. 2019. Vol. 21, № 2. Article e12945. URL: <https://www.jmir.org/2019/2/e12945>.
16. Xiaohui, M. Cognitive Learning Theory. *Kan Z. (eds) The ECPH Encyclopedia of Psychology*. Singapore : Springer, 2024. URL: https://doi.org/10.1007/978-981-97-7874-4_1073.
17. Zajda J. The Impact of Motivation on Students' Engagement and Performance. *Globalisation and Dominant Models of Motivation Theories in Education. Globalisation, Comparative Education and Policy Research*. Vol. 39. Cham : Springer, 2023. URL: https://doi.org/10.1007/978-3-031-42895-1_9.
18. Zou D., Teng M. F. Effects of tasks and multimedia annotations on vocabulary learning. *System*. 2023. Vol. 15. Article 103050. URL: <https://doi.org/10.1016/j.system.2023.103050>.

REFERENCES

1. Brovo, K. (2025). Digital technologies as a factor in activating students' cognitive orientation in the process of learning a foreign language [Tsyfrovі tekhnolohii yak chynnyk aktyvizatsii piznaval'noi spriamovanosti studentiv universytetu v protsesi vyvchennia inozemnoi movy]. *Higher Education of Ukraine*, 2(97), 64–69. [https://doi.org/10.32782/NPU-VOU.2025.2\(97\).08](https://doi.org/10.32782/NPU-VOU.2025.2(97).08).

2. Liulko, M. (2024). Innovative interactive technologies in the process of learning foreign languages [Innovatsiini interaktyvni tekhnolohii v protsesi vyvchennia inozemnykh mov]. *International Science Journal of Education & Linguistics*, 3(6), 42–51. <https://doi.org/10.46299/j.isjel.20240306.05>.
3. Melnyk, O., & Huryna, N. (2024). Interactive platforms in learning foreign languages for non-linguistic students [Interaktyvni platformy u vyvchenni inozemnykh mov dlia studentiv nemovnykh spetsial'nostei]. *Bulletin of the T. G. Shevchenko National University "Chernihiv Collegium"*, 183(27), 122–127. <https://doi.org/10.58407/visnik.242720>.
4. Chernenko, A. V. (2025). Integration of digital tools in the process of teaching foreign languages under distance learning conditions [Intehratsiia tsyfrovnykh instrumentiv u protses vykladannia inozemnykh mov v umovakh dystantsiinoho navchannia]. *Problems of Modern Transformations. Series: Pedagogy and Psychology*, 8. <https://doi.org/10.54929/2786-9199-2025-8-06-01>.
5. Khurtenko, O. (2025). Factors of learning motivation among higher education students [Chynnyky motyvatsii navchal'noi diial'nosti studentiv zakladiv vyshchoi osvity]. *Psychology Travelogs*, (2), 237–248. <https://doi.org/10.31891/PT-2025-2-23>.
6. Alqurashi, N. (2025). Enhancing Language Acquisition: Integrating Traditional and Digital Methods for Learner Engagement. *European Scientific Journal, ESJ*, 21(2), 41. <https://doi.org/10.19044/esj.2025.v21n2p41>.
7. Ryan, R. M., Deci, E. L. (2023). Self-Determination Theory. In: F. Maggino (eds), *Encyclopedia of Quality of Life and Well-Being Research*. Springer, Cham. https://doi.org/10.1007/978-3-031-17299-1_2630.
8. Giray, N. L., Irinco, R. D., & Bantilo, R. G. (2025). Comparative Study on Traditional and Digital Materials in Science Education. *International Journal of Advanced Multidisciplinary Studies*, V(7), 194–208. <https://www.ijams-bbp.net/wp-content/uploads/2025/07/7-IJAMS-JULY-2025-194-208.pdf>.
9. Jankowiak, A. (2023). Przetchnologizowanie w nauczaniu języków obcych. *Applied Linguistics Papers*, 3(27), 12–21. <https://doi.org/10.32612/uw.25449354.2023.3.pp.12-21>.
10. Khalabuzar, O. (2022). Interactive technologies and methods of elt within the conditions of digitalization. *Naukovi Zapiski Berdâns'kogo Deržavnogo Pedagogičnogo Universitetu*, 1(2), 447–454. <https://doi.org/10.31494/2412-9208-2022-1-2-447-454>.
11. Laitinen, S., Laakkonen, E., Tuominen, T., & Kaukiainen, A. (2025). Students' motivational orientations and their study well-being across different disciplines. *Learning and Individual Differences*, 120, Article 102674. <https://doi.org/10.1016/j.lindif.2025.102674>.
12. Mayer, R. E. (2020). *Multimedia learning* (3rd ed.). Cambridge University Press. Mode of Access: <https://drive.google.com/file/d/1UQKDYfqoNjHuPZp62t-yckVDA-VMRXYC/view>.
13. Staneviciene, E., & Žekienė, G. (2025). The Use of Multimedia in the Teaching and Learning Process of Higher Education: A Systematic Review. *Sustainability*, 17(19), 8859. <https://doi.org/10.3390/su17198859>.
14. Torres, J., Chen, D., & Peixoto, B. (2025). Locus of Control and Its Relationship with Motivation: Mediated by Grit. *Journal of Adolescent and Youth Psychological Studies (JAYPS)*, 6(5), 1–10. <https://doi.org/10.61838/kman.jayps.6.5.16>.
15. Tudor Car, L., Kyaw, B., Dunleavy, G., Smart, N., Semwal, M., Rotgans, J., Low-Beer, N., Campbell, J. (2019). Digital Problem-Based Learning in Health Professions: Systematic Review and Meta-Analysis by the Digital Health Education Collaboration. *Journal of Medical Internet Research*, 21(2), Article e12945. <https://www.jmir.org/2019/2/e12945>.
16. Xiaohui, M. (2024). Cognitive Learning Theory. In: Kan, Z. (eds), *The ECPH Encyclopedia of Psychology*. Springer, Singapore. https://doi.org/10.1007/978-981-97-7874-4_1073.
17. Zajda, J. (2023). The Impact of Motivation on Students' Engagement and Performance. In: *Globalisation and Dominant Models of Motivation Theories in Education. Globalisation, Comparative Education and Policy Research* (vol. 39). Springer, Cham. https://doi.org/10.1007/978-3-031-42895-1_9.
18. Zou, D., & Teng, M. F. (2023). Effects of tasks and multimedia annotations on vocabulary learning. *System*, 15, Article 103050. <https://doi.org/10.1016/j.system.2023.103050>.

ДОДАТОК А

Адаптована шкала навчальної мотивації (на основі Self-Determination Theory)

Інструкція для респондентів. Оцініть, наскільки кожне з наведених тверджень відповідає вашому досвіду навчання іноземної мови на цьому курсі. Оберіть одну відповідь у кожному рядку за такою шкалою: 1) повністю не погоджуюсь, 2) скоріше не погоджуюсь, 3) важко сказати, 4) скоріше погоджуюсь, 5) повністю погоджуюсь.

I. Когнітивний компонент (інтерес, пізнавальна залученість)

1. Я із задоволенням дізнаюся нову інформацію із цього курсу.

2. Мені цікаво знаходити зв'язки між темами, які ми вивчаємо.
3. Я часто розмірковую над тим, як застосувати вивчене на практиці.
4. Я відчуваю інтелектуальний інтерес до навчального матеріалу.
5. Навчання на цьому курсі стимулює моє критичне мислення.

II. Емоційний компонент (задоволення, переживання)

6. Я отримую позитивні емоції від занять на цьому курсі.
7. Цей курс приносить мені задоволення.
8. Я з нетерпінням чекаю наступного заняття.
9. Навчання не викликає в мене негативних переживань або нудьги.
10. Я відчуваю емоційну підтримку з боку викладача.

III. Поведінковий компонент (старанність, активність)

11. Я відповідально виконую навчальні завдання.
12. Прагну брати участь у всіх формах навчальної роботи.
13. Навіть складні завдання я намагаюся виконувати до кінця.
14. Я шукаю додаткові матеріали з тем, які мене зацікавили.
15. Моя поведінка на заняттях активна і зосереджена.

IV. Соціальний компонент (вплив групи та викладача)

16. Атмосфера в студентській групі стимулює мене до навчання.
17. Участь інших студентів мотивує мене працювати більше.
18. Взаємодія з викладачем підтримує мою мотивацію.
19. Мені легко висловлювати свої думки на заняттях.
20. Спільна робота з іншими підвищує мою залученість.

V. Методичний компонент (умови організації навчання)

21. Завдання й матеріали курсу чітко структуровані.
22. Викладання побудоване логічно й зрозуміло.
23. Методи навчання допомагають мені краще засвоїти матеріал.
24. Я вважаю, що формат подачі матеріалу відповідає моїм потребам.
25. Використані методи роблять навчання цікавим і динамічним.

Дата першого надходження рукопису до видання: 25.09.2025
Дата прийнятого до друку рукопису після рецензування: 21.10.2025
Дата публікації: 28.11.2025